

Oj dolina, dolina,
malovaná dolina.

Kdo dolinu malovál,
švarné diévča miřovál.

Malovál ju Janíček,
jeho vraný koníček.

Malovál ju do kořa,
jeho zřatá puřdkova.

204.

Z Kopřivnice.

Co sem za ně - šče - sti měl, co sem za ně - šče -
sti měl, dyž sem přes po - le - čko jel, dyž sem
přes po - le - čko jel.

Co sem za něščesti měl,
dyž sem přes polečko jel

Dyž sem jel přes vodičku,
zřamař mi kuň nožičku.

Staň koničku, z něvole,
pojedyemy přes pole.

Jak k svej miřej přijochař,
na okenko zaklupař.

Spiš-li, miřa, ři řuješ,
řili koho nocuješ?

A ja něspim, ja řuju,
řadneho něnocuju.

205.

Z Kopřivnice.

Muj ko - ni - řku si - vy, ně - buď tak le - ni - vy, ně - bu - řem tu
no - řo - vař po - je - řem do Kel - ře, je tam řumne řev - ře,
bu - řem si ju na - mlu - vař.